

Да са угодні
Прочее нынѣ
Нека изложимъ
Нѣколко реда
Колко-то можемъ
Да содържаватъ
Кратко сказанье
Съ правила общы
За воспитанье
На чловѣка,
Кой-то е длъженъ
Да буди весель
А не затуженъ!
И да пригледва
Свой-те чада
Да гы отхраня
Какъ-то ся пада.
Съ време да ставать
Хора учени
Съ Божій-ать образъ
Уприличени
А діаволъ въ гарды
Да ся заудри
Въ кой день гы види
Все цѣломудры
Вооружены
Съ Божія сила
Зависть да трелятъ
Гдѣ-то е была

Въ толкози време
Като Царица
Въ руцѣ да има
Наша десница
И да ся дига
Че ся вредила
Да ны обсеби
И преластила
Нейни да бадемъ
Слѣпи да ходимъ
Нин макъ отъ нея
Не ся отводимъ
Още ся хвалимъ
Съ нейна-та дарба
Безъ да ся видимъ
Въ колка сме жалба!
Въ жалба несносна
И достослезна
Отъ пуста зависть,
Гдѣ-то изчезна!
Любовь и братство
И добродѣтель
Зарадъ кое-то
Главень свидѣтель
Наша-та совѣсть
Сама доказва
Чи това сичко
Отъ тамъ излязва!